

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 121. Libellus Supplex P. Benedictinorum ad Facultatem Parisinam contra infamen quemdam Librum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. tus, ac ob Jurisprudentiæ præstantiam
 A.C. 1615. Doctoratus laurea decoratus, varia
 Ecclesiæ munia non sine magna laude
 obibat: Episcopus autem Anconita-
 nus a Sixto V. renuntiatus, Perusio
 primum, dein Umbriæ, ac demum sub
 Clemente VIII. Anconitanæ Marchiæ
 præsidebat: Postea Avenionensi Lega-
 tione honoratus, ad Cæsarem ablega-
 tus est, absensque in Purpuratorum Se-
 natum adscitus, Clemente VIII. & Leo-
 ne X. obeuntibus, Sacris comitiis in-
 terfuit: demum vero die tertia Decem-
 bris Romæ repentina morte sublatus,
 in Ecclesia S. Laurentii in Lucina, cu-
 jus titulum gessit, sepultus est.

§. CXXI.

*Libellus supplex P. Benedictinorum
 ad Facultatem Parisinam contra
 infamem quemdam librum.*

*Argentre
 coll. jud.
 Facult. t. 2.
 pag. 98.*

Sub idem ferme tempus Pater Carolus
 Campignius olim Cœlestinorum Pro-
 vincialis libellum edidit Franciæ Can-
 cellario nuncupatum, quem inscripsit
Anatypophilum Benedictinum atrocibus ca-
 lumniis, ac convitiis in Ordinem Sancti
 Benedicti congestis refertum: re com-
 perta Refugius Vicarius ac Syndicus
 Congregationis Parisinæ, necnon Huif-
 sious Senonensis Congregationis Pro-
 vincia-

Sæc. XVII.
A. C. 1615.

vincialis, aliique nomine totius Benedictini Ordinis Decanis ac Parisinæ Facultatis Doctoribus libellum supplicem porrigebant, exponentes, quod præfatus Campignius nullum omnino cum eis commercium, aut vitæ societatem habuerit, proin ipsorum mores, salva veritate, nullatenus nosse, minus vero carpere, aut Regis aversionem in eos concitare potuerit, quamvis id haud obscure intendisset, præmissis hisce duobus Sacræ Scripturæ textibus: *Dissipat impios Rex sapiens, & incurvat super eos fornicem. . . . Si tacuerimus, & noluerimus nuntiare, sceleris arguemur. Venite, eamus, & nuntiemus in aula Regis.* Postremo hoc textu, prosequerentur illi, unice ideo utebatur Campignius, ut deserto suo Cœnobio Luparæ inter aulæ tumultus impune versandi obtentum haberet: priorem autem textum usurpabat, ut Regem ad Benedictinos dissipandos, ejiciendosque incitaret, quapropter in sua epistola nuncupatoria hæc exponebat: *Ignis in medio, atque in quatuor angulis Monasticæ Reipublicæ grassatur. . . . Gulam igitur & libidinem, quæ in Ordine Benedictino hodie dum dominatur, perpetuo exilio extirpate; ignorantia magis crassa, ipsisque ægyptiacis tenebris densior eorum obscurat monasteria; haud absimilis est Benedictinorum Ordo aquilæ exsiccatæ,*

Sæc. XVII. siccatae, & Danielis arbori; avis enim illa
 A. C. 1615. senescens, & effeta vigorem, viresque ami-

Pag. 19.
 & 23.

Pag. 31.
 & 32.

fit, nec ultra oculorum aciem iam nimis debilitatam ad splendorem & gratiae radios intendere valet. Hæc arbor carie infestata, foliis & ramis vacua, in mundi ludibrium, & contemptum expofita est ob Superiorum negligentiam, qui omnia destruxerunt: influxus pravaram consuetudinum suarum, fetidus lascivi oris halitus, aer ipse perversis eorum exhalationibus infectus, ac denique lenocinia contagiosæ suæ doctrinae omnia infecerunt, ac quodam veluti phyltro & poculo Circeæ bonum in malum, homines in bestias transformarunt. Hic Ordo est, sicut arca Noe, in qua cuncta reperiuntur animantia, abundat hic Ordo distortis, Luscis, & indole, ac animo mutilis. Plura adhuc alia in Benedictini Ordinis contumeliam addiderat Campignius, quæ Benedictini in suo libello enarrabant, supplices, ut Facultas hunc librum infamem censuris perstringere velit, eo quod hac ratione omnes hæc impietates & calumniæ uno veluti ictu dissipari, nec non dedoceri possent illi, qui ejusmodi convitiis fidem propter duorum Facultatis Doctorum, qui a Campignio delusi fuerunt, approbationem huic libro præfixam hactenus adhibuerunt, hanc quoque agendi rationem omnino necessariam esse agebant,

bant, ne fidei nostræ, necnon Religio- Sæc. XVII.
nis Catholicæ hostes, ad quos hic li- A. C. 1615.
ber pervenit, eodem contra Monachos
& Ecclesiam abuti præsumant. Per-
pensis igitur hisce, aliisque rationibus,
perceptisque illorum quatuor Docto-
rum, quibus hujus libri examen erat
commissum judiciis, Facultas die pri-
ma Augusti infamem hunc partum mul-
tis propositionibus erroneis, contume-
liosus, scandalosis, & periculosis sca-
tentem proscripsit. Obstiterant equi-
dem Poggius, & Loppeus Doctores,
qui hunc librum approbarunt, nihilo-
minus Facultas hanc censuram die pri-
ma Octobris confirmabat.

§. CXXII.

*Leonardi Coquæi Ord. Eremitarum
S. Augustini obitus.*

Pauci admodum ex Scriptoribus Ec- *Miræus*
clesiasticis, qui hoc anno obiire, *Script.*
occurrunt, his tamen præcipue accen- *Sæc. XVII.*
feri meretur Leonardus Coquæius non
procul Aureliis conspicua Franciæ urbe
natus. Hic omni scientiarum genere
imbutus, linguas Græcam, Hebraicam,
Syriacam, & Chaldaicam eadem, qua
vernaculam, felicitate loquebatur. Por-
ro adolescens Ordinem Fratrum Eremi-
tarum Sancti Augustini professus, varia
Ordi-